

Csak egészség legyen

*Vannak emberek, akik nem tudnak járni.
Vannak, akik nem látnak, vagy rosszul,
esetleg süketek: videotelefonon veszekednek
az utcán, és te nem tudod kihallgatni a kézjeleket.*

*Másoknak gond van a lelkiismeretével.
Túlműködik, vagy alul, mint a pajzsmirigy.
Nekem a bizalomra való képességem ingadozik,
mint másnak a szeszélyes vérnyomás.*

*Sok dolgot karban lehet tartani.
Ha a félelemtől vagy a krupptól fulladozol,
vannak technikák, és sok segít.
És ki tudná megkülönböztetni az egészséget
egy tökéletes tünetmentességtől?*

*Csak egészség legyen, mondják,
de kérlek, mutass egy egészséges embert!
Ott várakoznak a humanitárius sátor előtt,
ott ülnek az óvóhelyek mélyén:
majd kicsattannak az egészségtől.*

*De a fiúnak, aki tízévesen is olyan, mint egy csecsemő,
fejét hátraveti, úgy méreget remegve:
neki voltaképpen mindegy.
Őt nem riasztják meg a hírek,
nem ringatja el a hamis biztonságtudat.
Békében, háborúban ugyanúgy figyel.*

Kitalált emberek

*Kitalált emberek kitalált történeteitől nehéz a szívem.
Reggel a villamoson megkapaszkodva néha eszembe jut,
vajon mi történt velük az utolsó évad után.
Kik ők, és honnan jönnek, merre tartanak,
miután a könyv fedele visszazárul,
hogyan folytatódik életük a lezuhant függöny mögött.
Ha visszanézek az emlékeimre,
másként gondolok-e arra, ami történt, tőlük.
Könnyed románc, vagy kíméletlen tabló,
vagy társasági dráma lenne inkább a pontos műfajom –
bármilyen, csak ne vers. És ne tudatfolyam.
Valóság, hogy élek, mégis
nem valós szavak vezetnek,
és képzelt képeken keresztül látok.
A villamos, ha fékez, mindig elbukom,
ha nem veszem időben észre.*

Egyszerre egy beszéljen

*Mint péntek délután, ha véget ér a munka,
és a gyerek bevágja a táskát a sarokba,
és váratlanul beállít még sok régi barát
– még fent van a kabát, de már dől a szó belőlük –,
kivel mi történt, kinek mit mondott a másik:
panasz és dicsekvés, öröm, vád világlík...*

*úgy hallgatja az Isten az imákat, szórakozottan,
a körmét rágja, figyelme elkalandozik.
Már nem akar igazságot tenni, megtudni, kit mi bánt,
nem kiált közéljük: „egyszerre egy beszéljen!”,
mint az emberek.*

*Pedig semmit sem ért, de tudja jól,
hogy nem neki beszélnek, hanem maguk miatt.
Hogy nem ő segít, csak a beszéd.*